

A STORYTELLER

ISSUE 10 05/2021

PHỨC HƯNG BOOKS

THƯỚC ĐO NÀO CHO CUỘC ĐỜI BẠN?

1

A letter from Phục Hưng Books /
Thư gửi bạn đọc

2

Storytellers / Trò chuyện
Thước đo nào cho cuộc đời bạn? Trò chuyện với CEO Quân Võ

3

Stories / Chuyện kể
Khởi đầu nào cũng có nhiều can đảm
- Loan Nguyễn -

4

Phục Hưng's Books / Tủ sách Phục Hưng
Bồi dưỡng thế giới bên trong với thơ Nguyễn Thiên Ngân

5

Recommendations from Phục Hưng /
Lời gợi ý từ Phục Hưng
Tìm kiếm ý nghĩa thực sự của hạnh phúc
qua bộ phim The Pursuit Of Happiness

Thái Minh Châu
Phục Hưng's founder

Thương gửi bạn đọc,

Trong book club số 07 của Phục Hưng, giữa bối cảnh vừa đủ “khoảng cách” để an toàn mùa dịch và giữa không khí vừa đủ ấm áp của Okkio cà phê, tôi lặng lẽ lắng nghe và quan sát người bạn thân của mình.

Chúng tôi gặp nhau lần đầu ở Ý, tôi 28 tuổi từ bỏ tất cả những gì mình có và gói ghém tất cả những gì mình còn lại để đi học, còn bạn tôi, cũng gần ấy tuổi, vừa mở một công ty riêng, đang một mình đi vòng quanh Châu Âu để gặm nhấm một chuyện buồn. Đó là một buổi tối cuối thu đầu đông, đêm xuống rất nhanh và ngoài trời lạnh buốt. Hai người trẻ xa nhà ngồi trên sân thượng, chia nhau một chai rượu đỏ vài euro mua trong siêu thị. Tôi còn nhớ mình học theo bác chủ nhà, mua thịt xông khói và dưa lưới về ăn chung. Nhưng chắc vì tôi mua loại rẻ tiền, nên vị nó chẳng ngon lành gì, thoảng chút tanh của thịt sống nữa. Tôi thấy bạn mình len lén gặm thịt ra, chỉ ăn dưa.

Rất nhiều năm đã trôi qua, sau cuộc nói chuyện về những hoài bão chưa thể gọi tên và những sai lầm chưa thể bôi xóa, sau rất nhiều tổn thương và tiếp tục là những sai lầm, ngày hôm nay cả bạn và tôi, đều đã phần nào trở thành phiên bản mà chúng tôi từng hướng đến.

Hành trình xa xôi đi tìm bản thân, những miếng thịt xông khói rẻ tiền quăn với dưa trong đêm đông đó, cùng những người bạn đồng chí hướng là điều đẹp đẽ nhất mà tôi sở hữu, chứ không phải là sự nghiệp hay bất kỳ tài sản nào khác. Đó, chính là thước đo cho cuộc đời tôi.

Thật may mắn vì người bạn thân từ ngày ấy dù rất bận bịu với việc kinh doanh, dạy học, tập luyện để thi Ironman (ba môn thể thao phối hợp) và tình yêu mới nhưng vẫn sắp xếp đến giúp tôi chủ trì một book club định kỳ, cũng như trải lòng với độc giả của Phục Hưng trong bài phỏng vấn mà bạn sẽ đọc ngay sau đây.

Cảm ơn bạn tôi, cảm ơn độc giả. Hãy nối dài cuộc đời mình bằng thật nhiều câu chuyện và niềm vui (lẫn nỗi buồn), bạn nhé!

Thương mến,
Phục Hưng Books

A STORYTELLER

2

STORYTELLERS / TRÒ CHUYỆN

Trò chuyện với

CEO IMP -
Digital Marketing Agency

QUÂN
VÕ

THƯỚC
ĐO NÀO
CHO
CUỘC ĐỜI
BẠN?

● **Điều gì khiến anh cảm thấy thực sự tự hào và hài lòng về bản thân cho đến hiện tại?**

Tôi tự hào nhất về ba thứ:

Đầu tiên là tôi thấy mình có một cuộc sống thú vị, với nhiều trải nghiệm hay. Từ việc mở các công ty khác nhau, những lúc lạnh sống lưng khi đọc email xin nghỉ của nhân viên hay nhìn vào tài khoản ngân hàng, cho đến những lần tôi dám vét hết tiền đi du lịch bụi khắp thế giới, những lần tôi hoàn thành cự ly Full Marathon với thời gian ngày một ngắn hơn, những lần yêu hết mình rồi chia tay, hay những chuyến băng rừng và lặn biển,... Tất cả những trải nghiệm đó là những câu chuyện rất thú vị mà tôi có thể tự hào kể lại cho bạn bè và những người thân yêu của mình.

Điều thứ hai là tôi hiểu bản thân hơn rất nhiều. Thông qua những trải nghiệm trên, mà chủ yếu là qua những khó khăn thử thách tưởng chừng rất lớn, tôi biết mình là ai, có những điểm mạnh và điểm yếu gì, và tôi đang sống vì điều gì. Sự hiểu biết về bản thân làm tôi trở nên tự tin và sống thoải mái hơn rất nhiều so với trước đây.

Và cuối cùng là tôi được yêu thương, rất nhiều. Trên hết là tình yêu của gia đình. Và sau đó là sự yêu quý và hỗ trợ từ bạn bè, đồng nghiệp, đối tác,... Ngoài tình yêu không điều kiện của ba má ra, thì việc yêu quý của những người khác đến từ việc tôi cư xử đàng hoàng và vì mọi người, theo cách của riêng tôi. Những mối quan hệ và sự tin yêu này của mọi người cho tôi biết là mình đang sống đúng, và con người của mình có giá trị và được mọi người đón nhận.

● **“Thành công sớm” liệu có phải là con dao hai lưỡi?**

Chắc chắn là có!

Tôi, vừa may, vừa không may, là một người được xem là “thành công” khá sớm. Ở tuổi 24, tôi đã lên chức “Director” ở một công ty

đào tạo lớn, hưởng mức lương rất cao, quản lý mười mấy nhân sự, được đại diện công ty đi thuyết trình và bàn việc hợp tác với nhiều tổ chức lớn khác trong và ngoài nước. Sau đó thì tôi nghỉ việc vì cảm thấy mình đang đi sai hướng. Và tôi mất một thời gian khá dài để nhận ra là rất nhiều thứ trước đây mình có là do đứng trên vai của một người khổng lồ, và những người khác đến với mình vì cái thương hiệu lớn của công ty. Tôi cũng khá ảo tưởng khi toàn ứng tuyển vào các vị trí cao ở các tập đoàn lớn, và tất nhiên là bị rớt. Tôi đã mặc vào một chiếc áo quá rộng so với độ chín và năng lực của mình.

Phải mất một thời gian lâu sau thì thu nhập của tôi mới bằng năm tôi 24 tuổi. Nhưng sau đó thì tăng lên rất nhanh vì đã có một nền tảng vững chắc hơn. Hiện giờ thì những người đến với tôi là vì những giá trị mà bản thân tôi có thể mang đến cho họ. Tôi cũng không quan tâm nhiều đến chức vụ hay việc được nổi tiếng, trừ khi việc mình xuất hiện giúp mình đạt được các mục tiêu cụ thể trong công việc và cuộc sống.

● Rất nhiều bạn trẻ hiện nay bị áp lực bởi những cột mốc trong đời, bởi những định kiến của xã hội. Anh đã từng phải chịu áp lực này chưa và anh đối diện với nó như thế nào?

Tôi có, và nhiều nữa là khác.

Một số áp lực tôi đã trải qua như giỏi thì phải mở công ty riêng, phải được lên báo, vào Forbes 30 under 30, thu nhập nghìn đô, phải có nhà, có xe hơi, phải cưới vợ trước 30 tuổi, phải làm việc liên tục... nói chung là rất nhiều. Tôi đã vô tình chạy theo các tiêu chuẩn này và làm mình căng thẳng đến kiệt sức. Mãi đến vài năm gần đây, tôi mới nhận ra là mình có những giá trị và thước đo riêng, không cần phải chạy theo các tiêu chuẩn mà bên ngoài đặt ra. Đây thực sự là kết quả của một quá trình nỗ lực rất dài, đến từ việc đọc sách, nói chuyện với những người đi trước (nhất là với các mentor), quan sát

và lắng nghe xem phía sau những cái hào nhoáng trên báo chí và phương tiện xã hội thì những người tạm gọi là thành công đang gặp phải những vấn đề gì. Và trên hết là tôi thường xuyên chiêm nghiệm, dành thời gian để tự đánh giá và hiểu bản thân.

Ngay cả bây giờ, tôi cũng vẫn liên tục làm những điều trên, nếu không thì sẽ rất dễ bị lôi vào dòng chảy chung của những định kiến xã hội.

● **Là người đã từng đi qua khủng hoảng tuổi 20, tuổi 25, tuổi 30...anh có chia sẻ gì với những bạn sắp phải đối mặt với khủng hoảng?**

Đầu tiên là hãy để cảm xúc của mình được thể hiện một cách tự nhiên. Khi nào mệt mỏi hay sợ hãi quá thì cứ gào khóc đi. Việc dồn nén cảm xúc, hoặc gạt phăng những vấn đề của bản thân qua một bên sẽ để lại những hậu quả lớn hơn nhiều, và có thể dẫn đến trầm cảm nặng.

Thứ hai là hãy tìm sự giúp đỡ, nhất là những khi mình cảm thấy không ai giúp được mình. Hãy tin tưởng rằng ngoài kia có rất nhiều người muốn giúp đỡ mình. Nhiều khi chỉ cần nói ra được là sẽ cảm thấy tốt hơn rất nhiều. Tất nhiên là mình cần chọn những người thật sự lắng nghe và muốn giúp đỡ mình. Hãy tránh những người xem nhẹ các vấn đề của bạn, và nói là bạn vẫn còn may mắn hoặc chưa đến nỗi nào vì ngoài kia còn nhiều người khổ hơn. Người có thể giúp bạn là người tôn trọng nỗi sợ và nỗi buồn của bạn.

Cuối cùng là hãy giữ niềm tin là mọi chuyện sẽ tốt hơn, và chắc chắn là sẽ tốt hơn. Thời gian sẽ chữa lành các vết thương, và nhiều chuyện bây giờ bạn cảm thấy rất kinh khủng sẽ trở nên buồn cười khi mình nghĩ lại. Hoặc mình sẽ cảm thấy rất biết ơn vì nhờ những lần khủng hoảng đó mà mình định hình được tính cách và giá trị của bản thân.

● Theo anh, thước đo của cuộc đời anh là gì?

Đầu tiên là có nhiều trải nghiệm hay. Khi còn nhỏ hơn, tôi đặt ra mục tiêu là “Be Awesome”. Nhưng khi đó thì “awesome” đối với tôi là phải làm những điều rất lớn lao. Bây giờ thì chỉ cần là những trải nghiệm thú vị là được. Nhiều khi chỉ cần mua bánh mì, dừng xe lại trên lề, vừa ăn vừa ngắm cảnh đẹp phố phường là tôi đã thấy “awesome” lắm rồi!

Tôi cũng muốn thấy bản thân phát triển, được học hỏi và trưởng thành hơn mỗi ngày cũng là một niềm vui lớn. Tiếp theo là tôi muốn chăm sóc và phát triển cuộc sống của những người tôi yêu quý, bao gồm cả gia đình, bạn bè, đồng nghiệp.

Và cuối cùng là tôi muốn được đóng góp, giúp nâng cao chất lượng cuộc sống của những người khác. Tôi đang cùng đồng đội thực hiện việc này thông qua việc giúp các công ty vừa và nhỏ làm Marketing tốt hơn để bán được nhiều hàng hơn, từ đó họ sẽ thuê nhiều nhân sự hơn, và nâng cao phúc lợi cho nhân viên của mình.

Cảm ơn anh đã mở lòng chia sẻ, mong anh sẽ tạo thêm được nhiều giá trị cho cộng đồng như lý tưởng của mình!

QUÂN VÕ, một người bạn của Phục Hưng. Anh là co-founder và CEO của IMP - một digital marketing agency được thành lập từ năm 2014, tại TP HCM. Anh có hơn 13 năm kinh nghiệm trong lĩnh vực Marketing & Business Development, và đã tham gia thành lập các công ty trong lĩnh vực giáo dục & đào tạo, công nghệ, và thương mại.

Quân tốt nghiệp chương trình Advanced Program in Computer Science (APCS) của Đại học Khoa Học Tự Nhiên TP HCM và Master in Management của Trinity College Dublin, theo chương trình học bổng chính phủ của Ireland.

Ngoài công việc chính, anh còn giảng dạy tại Đại học Khoa học Tự Nhiên TP HCM, làm mentor cho chương trình SME Mentoring và Quỹ học bổng Lương Văn Can.

KHỞI ĐẦU NÀO CŨNG CẦN RẤT NHIỀU CAM ĐẢM

A STORYTELLER

3

STORIES / CHUYÊN KỂ

Chuyên *Loan Nguyễn* kể

Tôi từng nghe ai đó nói rằng, cuộc đời mỗi con người nên trải qua những cột mốc như sau:

Mười tám tuổi đậu Đại học; hai mươi hai tuổi đi làm; ba mươi tuổi làm quản lý; bốn mươi tuổi mở doanh nghiệp riêng, năm mươi tuổi nghỉ hưu nếu thích. Họ bảo cuộc đời sẽ thật hoàn hảo. Tôi nhắm mắt và nghĩ về viễn cảnh bản thân đi qua từng cột mốc ấy rồi tự hỏi bản thân mình sẽ hạnh phúc chứ? Tôi không nghe thấy lòng mình rộn ràng đáp lại là: có.

Năm mươi tám tuổi, cột mốc đầu tiên tôi đã không đạt được.

Lời tuyên bố danh thép từ bố tôi khi ấy là: “Sẽ không bao giờ bỏ một xu nào để tôi học bất kỳ một chuyên ngành nào khác ngoài trừ ngành sư phạm tiếng Anh”. Bố tôi khi ấy hẳn đã nghĩ: đối với một đứa con gái, làm giáo viên là một nghề nghiệp ổn định nhất.

Thi đại học lần hai tôi lại thi rớt vì thiếu vốn vẹn nửa điểm. Cảm giác thất bại ngập tràn trong tâm trí, tôi lại đặt bút viết nguyện vọng hai; vẫn y như cũ, theo ý bố mẹ khuyên là ngành gì cũng được, miễn là ra làm giáo viên. Tôi đặt bút viết ngôn ngữ Anh, xoa dịu bố mẹ rằng học thêm chứng chỉ sư phạm sau tốt nghiệp là sẽ ổn thôi. Trường tôi theo học ở Sài Gòn, cách nhà hơn ba trăm kilomet. Đó là lần ngấm ngấm nổi loạn đầu tiên: Tránh xa sự quản lý của bố mẹ.

Ra trường, tôi bắt đầu bằng nghề sale, một nghề nghiệp có tính đào thải cao. Trong đầu lúc đó tôi nghĩ: “nghề gì cũng được, miễn không phải là giáo viên”. Sự ám ảnh từ áp lực của gia đình khiến tôi vô duyên vô cố sợ hãi một nghề nghiệp cao quý. Lần nổi loạn thứ hai này có vẻ không thuận buồm xuôi gió cho lắm. Sau hai tháng thử việc và không mang về nổi một hợp đồng nào tôi đành khăn gói về quê, dịp đó cũng gần sát vào cuối năm, coi như là về nhà ăn tết sớm. Về nhà suốt bốn tháng, tôi sống chậm rãi hơn, đối

diện với bản thân rằng: “Điều gì sẽ khiến tôi hạnh phúc?” - có quá nhiều câu trả lời mơ hồ. Nhưng tôi chắc chắn rằng ngồi im và đợi người khác sắp đặt cho cuộc đời mình thì chắc chắn đó không phải là mong muốn của tôi.

Tôi chuẩn bị mọi thứ cho lần nổi loạn thứ ba: Tôi gần như bỏ nhà đi. Tai tôi ù lên vì những lời dạy dỗ của bố. Tôi không dám nhớ lại những gì ông ấy nói. Chỉ biết rằng ngày hôm đó tôi đã không còn là đứa “trẻ ngoan” mà bấy lâu nay bố mẹ biết. Nhưng nếu được quay lại tôi vẫn sẽ lựa chọn như cũ. Tôi tin đây là một trong những quyết định có ảnh hưởng nhất trong cuộc đời mình.

Với một triệu đồng nhỏ nhoi trên tay, tôi đến một thành phố xa lạ không người thân, bạn bè. Lúc đó tôi không biết rằng sắp tới mình phải đương đầu với những ngày tháng khó khăn nhất mà tôi từng trải qua.

Việc không còn đi học nữa mà vẫn sống bằng trợ cấp của mẹ khiến tôi áy náy. Dù cố gắng dè xèn đến thế nào, cũng không đủ no. Lần thứ hai xin tiền mẹ từ lúc ra khỏi nhà là vào tháng thứ hai tôi thất nghiệp. Trả tiền nhà xong tôi còn đúng ba trăm nghìn đồng. Cầm số tiền trên tay tôi bắt đầu tính toán chi li xem tôi có thể sống sót được trong bao nhiêu ngày nữa... Khi ấy mỗi ngày tôi chỉ ăn một hộp cơm chay chia nhỏ cho hai bữa, tất cả số tiền đều dành dụm cho chi phí đi lại phỏng vấn. Càng gần đến những đồng tiền cuối cùng, tôi càng đi xe buýt nhiều hơn và sẵn sàng đi bộ vài kilomet để đến nơi phỏng vấn. Lưng tôi ướt đầm mồ hôi nhưng tôi luôn cố đi thật sớm để vào toilet chỉnh trang lại thật chỉnh chu, ngay cả khi nghèo đói nhất, tôi vẫn muốn giữ gìn hình ảnh của mình thật tươi tắn.

Ngày nọ, sau khi kết thúc buổi phỏng vấn ở xí nghiệp sản xuất gỗ nằm ở một nơi hẻo lánh, cách trạm xe buýt gần nhất là bốn kilo-

met – như mọi lần, tôi lại đi bộ, chỉ khác là lần này trời đổ mưa lớn. Có lẽ ông trời thấy tôi chưa đủ khổ nên đổ mưa cho thêm phần thê lương. Hai bên đường khi ấy vắng vẻ, không có nhà cửa gì để tôi trú mưa cả. Tôi bật khóc. Khóc vì tình cảnh bất lực này cũng giống như việc tôi nỗ lực thoát khỏi sự phụ thuộc bố mẹ nhưng bản thân thì kém cỏi đến mức đã hai tháng trôi qua rồi mà vẫn không tự lo nổi bản thân. Tôi đã ung dung vừa đi vừa khóc cho thỏa thuê. Bỗng một chiếc xe máy từ sau lao đến, phanh gấp cạnh tôi. Tôi không nhớ dáng vẻ người đó như thế nào, chỉ nhớ người đó đề nghị cho tôi đi nhờ một đoạn đến trạm xe buýt. Vừa đến trạm thì cả hai nhận ra chuyến xe cũng vừa lăn bánh được một đoạn khá xa. Anh ấy lại tắt bật chờ tôi đuổi theo. Tôi lại khóc. Không phải vì tủi thân mà vì ấm lòng. Suốt hai tháng, điều đáng sợ nhất không phải là đói, mà là cô đơn. Tôi không thể tìm nhờ cậy sự giúp đỡ nào từ xung quanh cũng không dám nói với ai về tình trạng của mình cả. Điều này khiến tôi cô đơn đến cùng cực. Chính vì vậy khi nhận được sự giúp đỡ từ một người xa lạ, tôi đã òa khóc.

Để sống một cuộc đời mà mình mong muốn sẽ có lúc bạn buộc phải đánh đổi nhiều thứ, có lúc sẽ không được sự ủng hộ từ người thân, cũng có lúc cô đơn và nghèo đói đeo bám. Nhưng chỉ cần can đảm để bắt đầu và dùng trái tim kiên định để theo đuổi, tôi tin tất cả chúng ta sẽ không hối hận. Giờ đây mặc dù vẫn chưa có thật nhiều tiền nhưng tôi nghĩ là cuộc sống của tôi đã phần nào giống với mong ước của bản thân. Tôi tự nuôi sống bản thân, tự học những thứ mà tôi thích, và sắp tới nuôi thêm cô em gái sắp sửa học Đại học. Nhìn lại những khó khăn đã qua, tôi cảm thấy hạnh phúc vì mình đã vượt qua. Nếu ngày đó không can đảm lựa chọn bắt đầu một điều mới, có lẽ bây giờ cuộc đời tôi đã khác. Cuộc đời đó có vui vẻ hạnh phúc hơn hay không tôi không rõ, nhưng tôi chắc chắn là tôi sẽ luôn nuối tiếc nếu ngày đó không một lần can đảm đấu tranh và chịu trách nhiệm cuộc đời mình.

A STORYTELLER

4

PHỤC HƯNG BOOKS
TỦ SÁCH PHỤC HƯNG

*Bồi dưỡng
thế giới bên trong
với thơ*

NGUYỄN THIÊN NGÂN

Rất nhiều người trẻ chọn sách self-help, sách kỹ năng hay những sách cung cấp kiến thức nhằm mục đích phục vụ cho công việc nhưng dường như lại bỏ quên những cuốn sách, tập thơ giúp chúng ta bồi đắp cho tâm hồn mình. Tại sao chúng ta muốn phát triển bản thân thông qua việc bồi dưỡng kiến thức chuyên môn trong công việc mà lại ít nghĩ đến việc cân bằng cảm xúc và nuôi dưỡng đời sống tinh thần. Bạn có bao giờ nghĩ đến điều ấy không?

Mãi miết khám phá thế giới bên ngoài, bạn có biết rằng nội tâm bên trong mỗi chúng ta là một thế giới rộng lớn khác cần được khám phá?

Nếu câu hỏi trên là điều mà bạn quan tâm lúc này thì hãy cùng Phục Hưng chọn thêm những cuốn sách, tập thơ vào tủ sách của mình. Thử dành một khoảng thời gian rảnh rỗi của mình cho những điều thi vị nhỏ bé này, xem đời sống tinh thần và cảm xúc của bạn thay đổi thế nào nhé.

Dù đích đến trong đời của bạn có là gì, Phục Hưng tin rằng ai cũng mong mình có một cuộc sống vui vẻ, hạnh phúc, ai cũng khao khát yêu thương và được yêu thương. Và chìa khóa của hạnh phúc thực sự, chính là lắng nghe và hiểu rõ chính mình. Điều gì làm mình vui, điều gì giữ cho mình cảm thấy mình thực sự đang sống thì đừng bỏ quên nó, bạn nghe!

“Đời cần những anh hùng mưu chuyện lớn
Thì cũng cần đôi kẻ mộng thi thư
Cứ yên vui
Khôn dại để từ từ.” - Thơ Nguyễn Thiên Ngân.

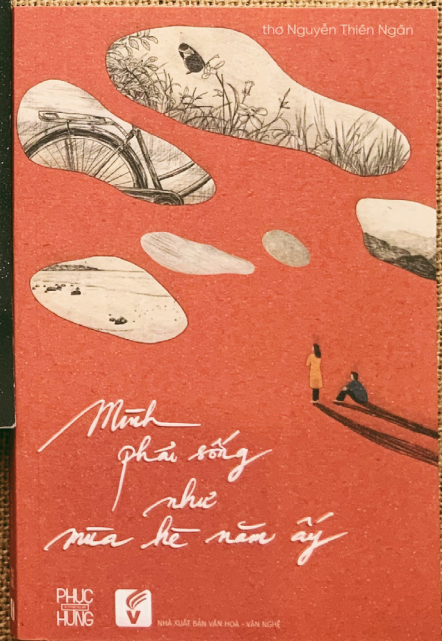
Chúng ta luôn thấy mình đâu đó khi đọc những vần thơ của nhà thơ Nguyễn Thiên Ngân, thấy được đồng cảm, xoa dịu từ đó mà yêu mến những câu từ giản dị và mộc mạc ấy. Vì đâu mà chị có

thể viết ra được những câu thơ đi vào lòng người khác nhiều đến vậy? Liệu có phải chị đã dành rất nhiều thời gian để soi chiếu và đi sâu vào chính tâm hồn mình rồi lấy chúng ra và viết thành những vần thơ không?

Nếu muốn, bạn có thể tìm câu trả lời cho mình tuyển tập thơ Ngân đang được bán độc quyền tại cửa hàng sách Phục Hưng:

 Tiki : http://bit.ly/PHB_tiki

 Shopee : <http://bit.ly/PH-Shopee>

Inspired by a true story.
 "You'll never be somebody until you can't do something... You got a dream, you gotta protect it... If you want something, go get it. Period!"
 In Columbia Pictures' *The Pursuit of Happyness*, Chris Gardner (Will Smith) is a bright and talented but marginally employed salesman. Struggling to make ends meet, Gardner finds himself and his five-year-old son evicted from their San Francisco apartment with nowhere to go. When Gardner lands an internship at a prestigious stock brokerage firm, he and his son endure many hardships, including living in shelters, in pursuit of his dream of a better life for the two of them. Chris Gardner (Will Smith) is a family man struggling to make ends meet. Despite his valiant attempts to help keep the family afloat, the mother (Thandie Newton) of his five-year-old son (Jaden Christopher Syms Smith) is backing under the constant strain of financial pressure. No longer able to cope, she reluctantly decides to leave. Chris, now a single father, continues doggedly to pursue a better-paying job using every sales skill he knows. He will end the apartment and program with a job and a promising future. Without a financial cushion, Chris and his son are soon evicted from their home. He has shelters, bathrooms, or wherever they can find refuge for the night. Chris continues to honor his commitment as a loving and caring father, as an attempt to overcome the obstacles he faces, and trust his son has played in time.

the PURSUIT of HAPPYNESS

Directed by GABRIELE MUCCHINI. Produced by WILL SMITH, STEVE TISH, TERRY ZIL, TONY BLACK, JASON BUNNENTHAL. Written by STEVEN COENBO. Starring WILL SMITH, JADEN SMITH, THANDIE NEWTON, BRIAN BOYER, JAMES EARL RAY, DAN CASTELLANETA, RUBY RYDER. Music by ANTHONY MORA. Cinematography PHILIP PAPALICHAKIS. Editing by ANDRÉS WOODRUFF. Release date December 16, 2006. Language English.

Language	English	Serbian	Macedonian	1.85:1 ANAMORPHIC WIDESCREEN	Dolby Digital and DTS soundtracks contain up to 5.1 channels of discrete audio. Dolby Surround Soundtrack contains up to 4 channels of encoded audio. Playback from 2-channel DVD outputs is compatible with stereo and Dolby Pro Logic reproduction. Dolby Digital Surround play requires the use of a DTS decoder.
CDTS	Subtitles	OpenTitles	Subtitles	Color	Dual Layer
CAPTIONS	SUBTITLES				Run Time: 1 Hours 57 Minutes

THIS DISC IS COMPATIBLE WITH ALL DVD PLAYERS. HOPLANG THESE SYMBOLS AUTHORIZES USE IN EUROPE.

cover by bobbi & luka

WILL SMITH

the PURSUIT of HAPPYNESS

inspired by a true story.

A STORYTELLER

5

RECOMMENDATION FROM PHÚC HÙNG

LỜI GỢI Ý TỪ PHÚC HÙNG

TÌM KIẾM Ý NGHĨA THỰC SỰ CỦA HẠNH PHÚC QUA BỘ PHIM THE PURSUIT OF HAPPYNESS

Với chủ đề của số báo lần này, Phúc Hưng muốn rủ bạn cùng xem *The Pursuit of Happyness* (Mưu cầu hạnh phúc), một bộ phim được xây dựng dựa trên cốt truyện có thật về Chris Gardner (do Will Smith thủ vai) – một nhân viên bán hàng không may gặp thất bại trong kinh doanh khiến nợ nần chồng chất, hạnh phúc tan vỡ, bị đuổi ra khỏi căn nhà thuê do không trả đủ tiền thuê nhà hàng tháng... mọi khó khăn ập đến cùng một lúc, anh mất hết tất cả, không còn ai bên cạnh và cảm giác như cuộc sống đã dồn anh đến bước đường cùng. Anh và đứa con trai 5 tuổi phải lang thang khắp nơi để tìm kiếm chỗ nương náu ngay trong đêm. Ngay trong tình huống khó khăn nhất, anh cũng không đánh mất niềm tin vào chính mình, vào một cuộc sống hạnh phúc thực sự và không ngừng nỗ lực để tìm kiếm điều đó rồi một ngày may mắn đã mỉm cười với anh, dù cho biết bao biến cố xảy ra thì anh cũng đã được sống cuộc đời như mình mong muốn.

Cùng theo chân anh chàng Chris trên hành trình đến với hạnh phúc thực sự mà anh mơ ước nhé!

Trailer: <https://youtu.be/SYg7RRYKWGw>

Chủ biên: Thái Minh Châu

Nội dung: Phan Linh và Cộng đồng người kể chuyện Phục Hưng

Thiết kế: Trần Q. Phương

Hình ảnh: Phục Hưng Books và các nguồn mở

Mua sách trực tuyến tại fanpage Phục Hưng Books

<<https://www.facebook.com/phuchungbooks>>

hoặc gian hàng của Phục Hưng trên

Tiki <<https://tiki.vn/cua-hang/phuc-hung-books>>,

Shopee <<https://shopee.vn/phuchungbooks>>

Mua trực tiếp tại các cửa hàng trong hệ thống

Fahasa, Phương Nam, Cá Chép trên toàn quốc.

Tham gia Cộng đồng người kể chuyện của Phục Hưng

để đóng góp nội dung: https://bit.ly/PhucHung_Storytellers

Tham gia Cộng đồng người đọc của Phục Hưng để nhận

những quà tặng sớm nhất: <https://bit.ly/PhucHungCommunity>

Tập san Người kể chuyện - A Storyteller là một sản phẩm

nội dung của Phục Hưng Books, vui lòng không sao chép,

tái bản khi chưa có sự đồng ý của Phục Hưng.

Cảm ơn bạn.

PHUC
STORYTELLERS
HUNG

Liên hệ: astoryteller@phuchungbooks.com

Website: www.phuchungbooks.com